PO TAURAGNŲ DANGUM

Tauragnų krašto bendruomenės laikraštis *2017 gegužė Nr.97*

Danguolė Trimonienė

O gegužio naktis – pavojinga,
Tu nubrisi į sodą gilyn,
Atsistosi po vyšniomis – sninga,
Ir prikris šilto sniego širdin.

Šiuos Juozo Erlicko žodžius, pamenu, deklamavau pernai metais per vyšnių žydėjimo šventę ir bendruomenės gimtadienį. Šiais metais pakartot negalėjau – vyšnelės dar nežydėjo, matyt, gegužis tikrai pavojingas, kad iškrėtė mums tokį pokštą. Kai po poros dienų užsukau į sodelį, jau žiedų buvo, tiesa, nedaug. Užtat savaitgalį, kai mes buvome ekskursijoje Lenkijoje, sodas jau buvo žiedais apsipylęs. Taigi šiais metais, kaip rašė „Utenos diena“, – Vyšnių žydėjimo šventė Tauragnuose vyko... be vyšnių žiedų. Šį straipsnelį ir perspausdinu, nes visada gana sunku rašyti apie renginį, kai esi vienas iš organizatorių.

Jurgita Ulkienė

Vyšnių žydėjimo šventė Tauragnuose vyko... be vyšnių žiedų

Ką tik praėjęs savaitgalis pagaliau leido pasidžiaugti šiluma ir saulėtu oru, o Tauragnų krašto bendruomenė pavasarišką gegužės mėnesio savaitgalį minėjo keturioliktą savo gimtadienį ir Vyšnių žydėjimo šventę, deja, be šių vaismedžių žiedų, nes vėluojant pavasariui vyšnios dar nespėjo prasiskleisti. Nepaisant to, išradingi tauragniškiai ne tik pražydino medelius popieriniais žiedais, bet ir pasitiko visus, saviškius ir svečius, su puikia nuotaika ir įvairiomis atrakcijomis, o šventės dalyviai patys dainavo, šoko, vaidino, klausėsi romantiškų dainų ir vaišinosi dilgėlių sriuba bei vyšnių pyragu.

Šventė prasidėjo iškilmingu Lietuvos istorinės vėliavos iškėlimu prie Utenos rajono savivaldybės priešgaisrinės tarnybos Tauragnų ugniagesių komandos pastato. Tauragnų ugniagesių komandą gražios iniciatyvos proga sveikino Utenos kultūros centro (toliau UKC) Tauragnų skyriaus kultūrinių renginių organizatorė bei bendruomenės pirmininkė Danguolė Trimonienė, kuri, linkėdama sėkmės, komandos vadovui Valdui Juškėnui įteikė laimės simbolį – pasagą. Tauragnų parapijos klebonas, garbės kanauninkas kunigas Bronius Šlapelis prieš pašventindamas vieną iš Lietuvos valstybės simbolių, pasidalijo su susirinkusiais pasakojimu apie pasaulio ir mūsų šalies vėliavas, jų prasmę ir istoriją. Ką tik pašventintą vėliavą iškėlė ilgametis Tauragnų ugniagesių komandos darbuotojas Kazys Talaikis. Ugniagesius taip pat sveikino ir dainą skyrė muzikantas Pranas Virvytis bei vieno iš ugniagesių žmona Danutė Valkauskienė. UKC Tauragnų skyriaus režisierė Loreta Juškėnienė įteikė padėką D. Valkauskienei už geranorišką pagalbą gaisrinei ir gaisrininkams.

Svečiai taip pat galėjo susipažinti su būtiniausių daiktų ir maisto produktų rinkiniais, reikalingais ekstremalių situacijų metu, taip pat stebėjo ugnies fakelu virtusius įkaitusius riebalus, o Utenos apskrities priešgaisrinės gelbėjimo valdybos Valstybinės priešgaisrinės priežiūros skyriaus vyriausiasis specialistas Mindaugas Dijokas norinčius mokė naudotis ugnies gesintuvais.

Gesės vyšnių sodelyje, kur vyko antroji šventės dalis, svečius pasitiko ir šmaikščiai pasveikino D.Trimonie-

nė ir UKC Tauragnų skyriaus meno vadovė Vilma Valienė, pakvietusios šventės dalyvius pasidalyti į tris grupes ir papuošti vyšnių medelius popieriniais žiedais, kad jie pagaliau žydėtų. Paskui kiekviena grupė turėjo sudainuoti ir suvaidinti po dainą, ir tai atliko labai linksmai, išradingai ir kūrybiškai. Šventės įkarštyje prie likusių dalyvių prisijungė ir mieli sveteliai iš Eugenijos Šimkūnaitės labdaros ir paramos fondo – botanikė, gamtos mokslų daktarė Živilė Lazdauskaitė ir fondo prezidentas daktaras Romas Pakalnis, įteikę renginio vedėjoms prinokusių vyšnių spalvos tulpių ir knygą.

Tuoj bus pašventinta ir iškelta istorinė Lietuvos vėliava

Vyšnių sodelyje visus pasitiko dvi „vyšnaitės"

Dainuojame „Mūsų dienos kaip šventė, kaip žydėjimas vyšnios…

Po smagaus pasišokimo, pasidainavimo visi dalyviai rinkosi UKC Tauragnų skyriaus salėje ir klausėsi romantiškų bei svajingų dainų, kurias atliko sau gitara pritardama Audronė Misiukaitė su jai akomponavusia akordeoniste Renata Buzėnaite ir taip pat gitara grojęs Dainius Truskauskas, vieną dainą sudainavęs kartu su dukrele. Galiausiai šventės svečiai, sugūžėję į kiemą, sočiai prisikirto tirštos bei skanios dilgėlių sriubos ir mėgavosi vyšnių pyragu.

Mieli svečiai iš E. Šimkūnaitės labdaros ir paramos fondo

Scenoje Audronė Misiukaitė ir Renata Buzėnaitė

Firminė Gražinos sriuba jau išvirta

Gegužės mėnesio jubiliejai. Sveikiname!

Tolumos, tolumos! Platumos, platumos!
Amžinos amžinu laiko srovenimu.
Jūs – neaprėpiamos. Jūs – neužmatomos.
Sako, kad jus ir vadina gyvenimu.
(Just. Marcinkevičius)

50 metų jubiliejų švenčia **Jūratė Jučienė** iš Vilkablauzdės;
60 metų sukanka tauragniškei **Vidai Petrovaitei** ir **Kęstučiui Širbinskui** iš Rūgšteliškio;
70 metų sukaktį pažymi **Laimutė Lisauskienė** iš Maleckažemio;
75 metai sukanka tauragniškiui **Mykolui Šinkūnui;**
80 metų jubiliejų švenčia tauragniškis **Vygantas Varneckas**;
85 metų sulaukė tauragniškė **Veronika Motiejūnienė**.

Nijolė Šuminienė

„Kas man praeitį primins...“

Gegužės 19 d. tauragniškiai ir svečiai rinkosi į popietę „Kas man praeitį primins...“, skirtą buvusio ilgamečio teatro „Mokas“ režisieriaus, Tauragnų krašto garbės piliečio Vyganto Varnecko 80-čio paminėjimui.

Ekrane besikeičiančio skaidrės skambant Vyganto Varnecko dainų įrašui dar kartą priminė apie jo nueitą darbo ir kūrybos kelią. Susirinkusieji žiūrėjo 2012 m. sukurtą filmą „Vygantas Varneckas – Tauragnų krašto dainius” (aut. Nijolė Šuminienė ir Justina Šuminaitė).

Jau prabėgo penkeri metai, kaip Vygantas Varneckas užvėrė Tauragnų kultūros namų duris. Šiandieną jis dienas leidžia nuostabiame vienkiemyje Zarasų rajone. Ten jis kuria eilėraščius, grožisi gamta, suranda laiko žvejybai. Vygantas niekad neužmirš širdžiai mielų Tauragnų, kuriuose prabėgo ne vienas dešimtmetis, gražiausi darbo ir kūrybos metai. Jis apsilanko kultūros namų ir seniūnijos šventėse, bibliotekoje organizuojamuose knygų pristatymuose. Ne vienerius metus Vygantas dalino žmonėms gėrį ir šilumą. Šiandieną visa tai sugrįžta pačiam. Jubiliatą pasveikinti atvyko jo bendraminčiai, Utenos literatų klubo „Verdenė” nariai: Regina Stakėnienė, Petras Panavas, Donata Prušinskaitė, Aldona Pelanienė, Arvydas Jurkaitis. Jie dovanojo ne tik gražius palinkėjimus, bet ir savos kūrybos eiles. „Verdenės” klubo pirmininkė Regina Stakėnienė prisiminė jubiliato eilėraščių rinktinę „Brydė žvaigždžių lietuje”. Už nuveiktus prasmingus darbus, garsinančius Tauragnų kraštą, Vygantui padėkojo ir pasveikino seniūnas Alvydas Danauskas. Geros sveikatos, stiprybės ir sėkmingos žvejybos linkėjoTauragnų klebonas, garbės kanauninkas Bronius Šlapelis. Nuotaikingomis dainomis buvusį ansamblio dainininką pasveikino Tauragnų mišraus vokalinio ansamblio senjorai ir jų vadovė Vilma Valienė. Garbingo jubiliejaus proga Vygantą sveikino Tauragnų kultūros centro darbuotojos, teatro mylėtojai, buvę bendradarbiai ir kaimynai. Valda Žebelienė, ilgus metus vaidinanti „Moko” teatre, buvusiam režisieriui padovanojo savo kūrybos eiliuotą sveikinimą, kuriame išgirdome ne tik gražius palinkėjimus, bet dar kartą prisiminėme ilgą ir turiningą „Moko” teatro kelią.

Vygantas Varneckas (trečias iš dešinės) tarp dainininkų senjorų

Jubiliatą sveikina seniūnas Alvydas Danauskas ir socialinė darbuotoja Inga Motiejūnienė

Mielas Vygantai, gyvenimo laimė – tai laimė gyventi. Tegul gyvenimas Tau dovanoja dar daug gražių metų, sveikatos ir stiprybės. Prisimink, kad viskas juk praeina: geri laikai, prasti laikai. Belieka tiktai dainos. Ilgiausių metų Tau linki tauragniškiai!

Bronė Juknevičienė

Niekur neišėjau iš Tauragnų...

Šis interviu ne vien apie *dainas*, nors kalbuosi dar su viena tauragniške dainininke, *dainų* čia nedaug. Mes tiesiog daug kalbėjomės – apie Tauragnus, apie savus ir atvykusius žmones, apie tuščius namus, kurių šeimininkų pavardes mano pašnekovė vardijo nesuklysdama. Aprodė ir savo namus, kuriuose seniai bebuvau. Labai tvarkingi, švarūs, gražūs kambariai, daug vietos. Mums bekalbant, ne vieną kartą išgirdau: „Viskas jau taip mažėja...“ Gal žmogus, pragyvenęs nuo pat gimimo toje pačioje vietoje, tikrai save galintis vadinti vietiniu, ypatingai skaudžiai jaučia artimųjų ir kaimynų netektis, gimtųjų vietų tuštėjimą? Stasei Mikulėnienei Tauragnai tokie savi savi, bet juose vis mažiau žmonių, kurie galėtų pasakyti: „Ar prisimeni, kai mes...“ Ir kurie primintų tas pačias kartu dainuotas dainas.

Stasė Mikulėnienė jaunystėje

Liūdnai pradėjau, bet šį kartą interviu toks – gal ne visai linksmas.

Pasakoja **Stasė Mikulėnienė**: „Aš gimus Tauragnuos ir niekur neišėjus, koks kilometras už miestelio, gal Tauragnų kaimas vadinas, o gal ir miesteliui priklauso, nežinau. Bet ne šituos namuos, kur dabar gyvenu. Gimiau 1943 metais, pas tėvus augau viena. Ėjau ir senon, ir naujon mokyklon, 11 klasių baigiau jau dirbdama vaikų darželyje, lankiau vakarinį skyrių. Baigiau kartu su dukra Giedre, ne tiek dėl mokslo, kiek, galvojau, kad gal *popieriaus* prireiks.

Tėtė buvo be sveikatos, tai mane mokė arti, pjauti, nes kaime reikėjo viską mokėti. O darbai sunkūs kaime... Buvo sunku ir mokyklon eiti, ir darbus dirbti. Labai pavargdavau. Sakydavau, kad nebeisiu mokyklon, tai Dicevičiūtė ateidavo kalbinti. Norėjo, kad išvažiuočiau mokytis į žemės ūkio mokyklą, bet tėvai neleido, labai verkė, kaip aš juos paliksiu. Tokia jaunystė buvo... Neprisimenu, ar tada dainavau. Tikrai žinau, kad dainuoti mane pakvietė mokytoja Petrėnienė, kai atvažiavo į Tauragnus dirbti. Jokios atrankos nebuvo, tiesiog pakvietė. Dar nebuvo pastatyti kultūros namai, repetuodavom mokykloj. Paskui Zakarkaitė Marytė pakvietė giedoti bažnyčios chore. Tada *vargonikavo* Alekna. Ir vargonikininkų kiek pasikeitė, ir giedorių... Ir kiek jų jau nebėra... Labai įsimintinos buvo Jolantos Jurgelevičiūtės pastatytos „Tauragniškių vestuvės“. Aš buvau viena iš jaunimo pulko, jaunąją vaidino Paliutė (Apolonija Strazdienė, kurios jau nebėra. – Pastaba autorės). Daug kur buvom nuvežti, parodyti, labai pagerbti.

Ir kolūkyje dirbau, ir pašte. Kiekvienon gryčion reikėdavo užeiti, o žmonių tai daug tada buvo, ir darbo užteko. Kolūkyje rugius reikėdavo imti, kai vyrai pjaudavo. Miestelio vyrai ateidavo patalkėt. Toks Biliūnas labai plačiai pjaudavo, nesuspėdavau paskui jį. Net iš pradalgės buvau išėjusi, taip sunku buvo. Ir jaunai tekdavo labai nelengvi darbai. Kai išmokau arti, tai bulves žmonėm pasodindavau. Užsidirbus nusipirkau laikrodį, oi, kaip didžiavausi – nusipirkau pati už savo uždirbtus pinigus! Su grėbliais kolūkio šieną grėbdavom, didžiausius plotus. Dabar net sunku įsivaizduoti, kad taip galėjo būti. Gal ir dainuodavom eidami namo, turėjom dainuoti, nes kaimuose žmonės, kad ir kaip sunkiai dirbdami, bet dainuodavo.

Vilniuj buvom Dainų šventėj. Ten tai jau buvo nuostabu! Tos 5 dienos buvo nuostabios, atsipalaidavom, jokių darbų, tik repeticijos, šokiai, dainos, toks buvo puikus metas. Turiu ir nuotraukų iš tų dienų. Labai uoli dainininkė nebuvau, gyvenimas taip pakoregavo, kad reikėdavo daryti pertraukas.

Labai daug ko neprisimenu. Dainas prisiminčiau, jei matyčiau parašytus žodžius. Klausau „Pūko“ radijo, labai patinka, visas dainas išdainuoju. Pasibaigė ir mūsų dainavimas kultūros namuose. Gana jau, nepastovim scenoj. Vilma mumis taip rūpinos, kaip nė viena kita vadovė. Ne visiems patiko, kad mes dar taip ilgai dainavom. Gaila, kad ne visi supranta, kad saviveiklai reikia laiko, pasiruošimo, atsidavimo. Kartais reikia viską pamesti ir eiti. Kol buvo gyvas vyras, jam nelabai patiko, kad tiek laiko atimdavo mano dainavimai ir giedojimai.

Saviveikla visais laikais Tauragnuos buvo aktyvi. Kolūkio laikais veikė moterų taryba, vadovavo Bilaišienė Genutė.

Kulakauskienė mokė tautinių šokių. Buvo ir vyrų, ne vienos šokom.

Tokia Talaikienė, labai *bajava,* mokė vien senovinių dainų ir šokių. Sunku jau viską atsiminti, bet veiklos buvo labai daug.

Mama ir tėtė nedainavo, gražiai dainavo ir giedojo tėtės sesuo, Lukštaitė, gyveno „ant kampo“ netoli mokyklos. Gal balsas iš jos.

Viskas jau taip mažėja. Dabar gyvenu viena. Kultūros namuos einu kaip žiūrovė, nepraleidžiu nė vieno renginio, man labai patinka“.

Vartėm nuotraukų albumą, šeimininkė parodė dukros Giedrės mamos 70-mečio proga sukurtą gražų sveikinimą su jaunystės nuotraukomis. Išsirinkau dvi. Vienoje Stasė dar ir 20-ies nesulaukusi, dar mergautine pavarde Lukštaitė. Kitoje – trys draugės (nerašau, kuri kur stovi – gal atpažinsit): Stasė Lukštaitė (Mikulėnienė), Stasė Talaikytė (jos vyro pavardės neprisiminė) ir Ona Jankūnaitė (Vaišnorienė). Visos su suknelėm, pasiūtom iš vienodos medžiagos – gal tik tokia ir buvo parduotuvėj. Sukneles pasisiuvo kažkokiam festivaliui. Taip ir nepaklausiau, ar ilgai dar dėvėjo tą suknelę…

Trys draugės

Valda Žebelienė

Ir vėl gegužė pakvietė keliauti

Kiekvieną pavasarį sušilęs oras praneša, kad Tauragnų bendruomenės žmonės ruošiasi į vienos dienos ekskursiją. Šiais metais mūsų laukė kelionė į kaimyninę Lenkiją. Kelionė ne apsipirkimui, o geresniam krašto pažinimui. Man atrodo, kad tokios pažintinės kelionės suteikia daug įdomių žinių ir ilgam laikui pasilieka atmintyje. Taigi...

Nuostabų gegužės 20–osios rytą tauragniškiai ir saldutiškiečiai rinkosi prie kultūros namų ir tiksliai septintą valandą, sėdę į puikų *Juventus* komandos autobusą, pajudėjo Lenkijos sienos pusėn. Važiavo 32 mūsų bendruomenės žmonės, 5 – iš Saldutiškio, 2 – iš Klykių, likusieji – iš Utenos. Praėjo tie laikai, kai tauragniškiai netilpdavo 75 vietų autobuse. Dabar jau ir 49 vietų autobuso nebegalim vieni užpildyti. Gerai, kad iš kitur yra norinčių pigiai keliauti. Taigi važiavom per Lietuvą ir džiaugėmės žydinčiais sodais, alyvomis, kaštonais. Mūsų Tauragnuos gal po poros savaičių bus toks žydėjimas. Net nepastebėjom, kaip kirtome Lenkijos sieną. Aišku, autobuse buvo keletas nerimaujančių ir laukiančių, kada bus valiutos keitykla Lenkijoje, kadangi nepasirūpino iškeisti eurus į zlotus Lietuvoje. Ši problema buvo greitai išspręsta ir toliau tęsėme kelionę. Pravažiavome pro Seinų Katedrą, kurioje 1897–1902 metais Antanas Baranauskas buvo vyskupas. Mūsų žymusis „Anykščių šilelio“ autorius palaidotas Katedros Mergelės Marijos koplyčios rūsyje. Matėme poetui pastatytą paminklą už Katedros tvoros, kadangi lenkai neleido statyti šventoriuje.

Po keturių valandų kelionės pasiekėme Vygrių kamaldulių vienuolyną, esantį prie Vygrio ežero. Tai didžiulis ežeras, turintis 26 salas. Jis gilesnis už mūsų Tauragną. Vygrio gylis 71 m. Kažkada vienuolyne gyvenę kamaldulių vienuoliai duodavo tylėjimo įžadus ir prabildavo tik ypatingais atvejais, bet net tada – pusbalsiu ir trumpam. Šiandien Vygriuose, Lenkijos kaimelyje netoli Lietuvos sienos, esantis vienuolynas yra turistų traukos objektas, vienuolių čia nėra, bet liko ta ypatinga dvasia.

Senosiose jotvingių (dabar jau išnykusios baltų genties) žemėse kamaldulių jau nėra. Tik jų vienuolynas, pastatytas 1667 metais (fundatorius – Jonas II Kazimieras Vaza, Lenkijos karalius ir Lietuvos didysis kunigaikštis), pasitinka svečius kvepiančiomis alyvomis. Kažkada Vygrių vienuolynas buvo viena turtingiausių kamaldulių vienuolijų Europoje. Kiekvienas vienuolis, gyvendamas atsiskyręs, turėjo savo namelį, šalia – nedidelį daržą. Moterys į vienuolyno gyvenamąsias patalpas nebūdavo įleidžiamos, net į čia esančią bažnyčią galėdavo ateiti vos dvylika kartų per metus. Kamaldulio kelią pasirinkę vyrai privalėdavo pamiršti ir savo šeimą. Kamalduliai visada išsiskirdavo ir dabar išsiskiria savo uždarumu, vienuoliai ir šiandien, įstoję į vienuolyną, o Lenkijoje jų buvo du (Bielianuose veikia iki šiol), praktiškai nebendrauja su savo šeima, gyvena gana uždarą gyvenimą, daug meldžiasi, nors kiekvienas iš jų turi tam tikras pareigas. Kažkas dirba kepykloje, kažkas – skalbykloje,

Vyrai prie Vygrių vienuolyno

kažkas yra sodininkas, gėlininkas, virėjas, bažnyčios tvarkytojas.

Vienuolyne lankėsi ir popiežius Jonas Paulius II. Aplankėme apartamentus, kur jis meldėsi, kur ilsėjosi. Apžiūrėjome bažnyčią ir kriptą, kurios rūsyje yra palaidoti kamaldulių palaikai. Buvome užlipę į bokštą, iš kurio atsiveria nuostabūs vaizdai. Dabar pusė vienuolių namelių yra paversta viešbučiu. Per langą pažiūrėjome, kaip kambarys įrengtas. Stovi dvi žemos medinės paklotos lovos. Daugiau nieko nesimatė. Gaila, kad neturėjome jokio gido. Kitoj lietuvių ekskursantų grupėj buvo gerai lenkiškai kalbantis vaikinas, tai jiems kunigas daug pasakojo, o vertėjas vertė. Mes per vėlai priėjom prie tos grupės ir ne kažin ką teišgirdom.

Iš Vygrių važiavom į Augustavą – Žygimanto Augusto miestą, esantį už 30 km. Turėjom gerą valandą laiko iki plaukimo laivu ir visai nepagalvojom, kad toks trumpas kelias atneš daug rūpesčių ir nerimo. Vairuotojas pasuko ne tuo keliu. Į Augustavą atvykom iš kitos pusės. Mieste sukom ratus apie prieplauką, nerasdami kaip privažiuoti. Galų gale vairuotojas mus išleido autobusų stotelėje. Buvo likę 5 minutės iki laivo išplaukimo. Danguolė pasileido tekina link

Smagus plaukiojimas Augustave

bilietų kasos, mes – iš paskos. Laimė, kad buvo užsakomasis reisas ir laivas be mūsų neišplaukė. Pagaliau bilietai Danguolės rankose. Lydimi kapitono, pakilome į laivo „Swoboda“ denį. Laive skambėjo muzika. Kai įplaukdavom į kitą ežerą, lenkiškai ir lietuviškai papasakodavo apie to ežero ypatybes. Pasakojo, kad kanalas buvo kasamas 15 metų. O atsirado jis iš paprasto taupumo. XIX a. Prūsija įvedė didelius tranzitinius mokesčius jos žeme gabenamiems grūdams. Rusijos imperija ir jai po ATR padalijimo atitekusios Lenkijos žemės sumanė išvengti šio drakoniško tarifo (avižoms jis pakilo trylika kartų) ir sujungti Nemuno ir Vyslos baseinus bei gabenti viską vandeniu. 1825 m. prasidėjo kanalo statybos. Sukilimai sutrukdė pabaigti darbus, todėl Nemuno – Vyslos kanalas liko nebaigtas. Vėliau Lenkijai atsijungus nuo Rusijos ir prasidėjus geležinkelių erai, laivybos reikšmė smuko. Šiuo metu kanalus dalijasi Lenkija ir Baltarusija.

Kai išplaukėm iš Augustavo prieplaukos, laivo greitis buvo visai nedidelis. Kateris kaip kulka pralėkdavo pro laivą. Plaukiant Necko ežeru, greitis padidėjo. Kai įplaukdavom į naują vandens telkinį, kapitonas įjungdavo signalą, sutūtuodavo. Perplaukėm labai skaidrų Baltąjį ežerą. Buvo labai įdomu, kai pasiekėm šliuzą Przewież. Teko ilgokai pastovėti kanale, kol pakėlė vandens lygį ir galėjome įplaukti į Studenos ežerą. Šiuo ežeru neilgai plaukėme, nes tuoj buvo Studenos prieplauka. Lenkų turistai išlipo iš laivo ir nuėjo lankyti Studenos koplyčios. Kai kas iš mūsiškių irgi norėjo kartu eiti, bet į mūsų maršrutą nebuvo įtrauktas pasivaikščiojimas krante. Laivas netrukus išplaukė atgal į Augustavą. Mūsų kelionė truko 2 valandas 40 minučių. Buvo labai smagu plaukti. Sutikti kateriais plaukiantys žmonės mojuodavo mums rankomis, sveikindavo. Beplaukiant pasimiršo patirtas stresas. Saulutė ir vėjelis išgainiojo visas blogas mintis ir rūpesčius.

Išlipę į krantą, sėdome į autobusą ir išvažiavom į prekybos centrą, kuriame buvo drabužių, batų ir maisto parduotuvių. Sunku buvo surasti kainas maisto parduotuvėj, nes lentynose buvo kažkoks chaosas. Ant etikečių nebuvo

uždėtos kainos, tik lentynose. Į autobusą grįžome su pilnais krepšiais, kuriuos reikėjo dėt į bagažinę. Kai kas spėjo susirasti vaistinę ir užsukti į LIDL parduotuvę.

Grįžom į Tauragnus vėlų vakarą, dulkiant šiltam lietučiui, nuplovusiam kelio dulkes. Patirti įspūdžiai įkrovė mūsų „akumuliatorius“ iki kitos kelionės.

MOKYKLOJE

Aldona Tartilienė

Kelionė į Vilnių

Gegužės 16 dieną visi Tauragnų skyriaus mokinukai ir aš, jų mokytoja, kartu su Krašuonos progimnazijos trečiokais, važiavome į Vilnių.

Pirmoji edukacinė pamoka vyko Energetikos ir technikos muziejuje. Tai muziejus, savo turiniu tapęs didžiausiu technikos muziejumi Lietuvoje. Mokinius lydinti gidė supažindino su autentiška dar neseniai veikusios elektrinės įranga, o vaikščiodami tarp garo katilų, turbinų, generatorių, kondensatorių ir sudėtingų vamzdynų pajutome tokio pobūdžio industrinių objektų dvasią. Vaikai išbandė interaktyvias Technikos vaikams ir Technikos mokslo ekspozicijas. Visose ekspozicijose panaudota nemažai šiuolaikinės technologinės įrangos, kuri skatina mus būti ne tik stebėtojais, bet ir aktyviais pažinimo proceso dalyviais. Transporto ekspozicija bene labiausiai sužavėjo berniukus.

Po to lankėmės Operos ir baleto teatro organizuotoje edukacinėje pamokoje „Teatralizuotos ekskursijos po teatro užkulisius“. Ekskursijos metu mus supažindino su Lietuvos nacionalinio operos ir baleto teatro įkūrimo istorija, veikla ir įvairių teatro tarnybų darbu. Įdomiausia buvo praverti tas paslaptingas scenos duris, už kurių atsivėrė nepažįstamas technikos ir teatro magijos pasaulis. Scenos užkulisiuose gidė vaikams pasakojo apie sudėtingą scenos įrangą, spektaklio eigą, apžiūrėjome spektakliuose naudojamą butaforiją. Lankėmės kostiumų sandėliuose, repeticijų salėje, dekoracijų dirbtuvėse. Na, o linksmiausia buvo ta ekskursijos dalis, kuomet kiekvienas galėjo pamėginti įsijausti į spektaklio herojaus vaidmenį ir pasimatuoti kostiumą ar išbandyti savo jėgas fechtuojantis špagomis. Žinoma, teatre valgėme karštą šokoladą.

Su lauktuvėmis namiškiams, sveiki ir patenkinti grįžome namo.

Žygis aplink Tauragną

Įsivaizduoti gyvenimą be technologijų ir elektroninių įrenginių darosi vis sudėtingiau ir sudėtingiau. Jaunam žmogui ypač. Buities prietaisai, kompiuteris, mobilieji telefonai – sunku būtų dabar juos atėmus. Jie taupo mūsų laiką, plečia suvokimą, gausina žinias ir siaurina pasaulį. Tai, ką su mokiniais veikėme praėjusią savaitę (gegužės 17 dieną), puikiai pritaikyta šiuolaikiniam žmogui. Už idėją, suorganizuotą informacijos, žaidimo ir pažinimo kupiną popietę esu labai dėkinga bibliotekininkei Nijolei. Tai ji sukūrė įdomų maršrutą, kurį sekdami planšečių pagalba vaikai keliavo aplink Tauragnus ir ieškojo pažymėtų objektų. Virtualus žaidimas, perkeltas į realybę, sudomino visus, o įveikti 7 km, neslėpsiu, kai kam buvo gana didelis iššūkis. Ir nors tą dieną kojos jau nebeklausė, kitą rytą visų veiduose švietė šypsenos. Ačiū Nijolei už mažųjų palaikymą, už motyvaciją, už žinias, tekstus. Manau, kad tokį žaidimą verta išbandyti kur kas didesniam būriui tauragniškių. Ir čia dar ne viskas – po taip gerai praleisto laiko visų mūsų laukė staigmena – puodas cepelinų, kuriuos išvirė muziejininkė Gražina. Labai skanu buvo, todėl laimės dar ilgesniam laikui pasikrovėm.

Kokie mes herojai?

Ir kaip nesidžiaugt, kai tokie dalykai vyksta.

Gegužės 26-27 d. vyko renginiai, skirti Tarptautinei Vaikų gynimo dienai

(informacija D. Trimonienės)

Gegužės 26 d. vaikai įvairiais žaisliukais miestelio centre papuošė Vaikystės medį, vėliau spalvotomis kreidutėmis margino Vaikystės taką.

Tačiau labiausiai visi laukė šeštadienio – juk spektaklio premjera! Ir ne šiaip kokia, o tauragniškių vaikų ir jaunimo dramos studijos pastatytas spektaklis – Aurelijos Čeredėjevaitės pasaka „Tinginė ragana“. Spektaklį režisavo Loreta Juškėnienė.

Jau nuo pirmųjų minučių spektaklis įtraukė į nuostabų pasakos pasaulį. Žavėjo scenografija, artistų drabužiai ir, žinoma, jų vaidyba. Spektaklis tikrai neprailgo, papasakota istorija apie raganą Tinginę, kuri sumaniai laimėjo bjaurumo konkursą ir išvyko į Paryžių, turbūt nepaliko salėje

Medelį puošti pradėjo patys mažiausieji

abejingų. Tai liudijo ir audringi plojimai, gėlės ir dovanos mažiesiems artistams bei jų režisierei. Džiugu, kad mokinukai rado savyje jėgų jau pavasario saulutei kaitinant ateiti į repeticijas ir tokia gražia premjera pasitikti vasarą ir atostogas. Juk kai kam tikrai teko didelis krūvis, ypač Raganai (Adai Paukštytei) ir Vorui (Matui Paukštei). Puikiai atrodė ir kitos raganos, labai simpatiškos buvo dvi musės. Režisierė kiekvienam surado tinkamą vaidmenį, tegul ir patį mažiausią, bet labai reikalingą.

Linkime spektakliui ilgo gyvavimo ir dėmesingo žiūrovo, koks yra Tauragnuose.

PADĖKA

Nuoširdžiai dėkoju visiems tauragniškiams: seniūnui, klebonui, kultūros, bibliotekos, muziejaus darbuotojoms, senjorų ansambliui, buvusiems bendradarbiams, kaimynams, pažįstamiems, kurie sveikino mane jubiliejaus proga.

Ačiū tariu bendraminčiams iš Utenos literatų klubo „Verdenė".

Džiaugiuosi, kad Tauragnuose esu atsimenamas ir laukiamas.

Vygantas Varneckas,
ilgametis kultūros darbuotojas, teatro „Mokas" režisierius

KVIEČIAME

Birželio 3 d. 11 val. rinktis Klykių kaime, prie bendruomenės namų, į Sekminių ir Pirmosios pradalgės šventę **„Pustykim, vyrai, dalgelius".**

Sekminių vainikais papuošę karvutes, klausysimės, kaip gražiai skambės dalgeliai, kai pjaus šienelį mūsų berneliai… Tai gražiai dainuos mergelės lelijėlės, kai neš berneliams pusrytėlį… O mes žiūrėsime, kas tiesesnę, gražesnę, lygesnę pradalgę išguldys. Pralaimėjusių nebus – apdovanosime visus!

Kviečiame vyrus pustyti dalgelius ir dalyvauti šventėje.

Žolelę dalgeliu suguldę, dainuosim, šoksim, vaišinsimės Sekminių kiaušiniene!

Dalyvaus ir svečiai – Utenos kultūros centro folkloro ansamblis „Davila", vadovė Dalia Magylienė.

Birželio 24 dieną – KRAŠTIEČIŲ šventė

Numatoma tokia programa

Nuo 11 val. Seniūnijos vėliavos iškėlimas miestelio centre, prie

akmens, žyminčio miestelio įkūrimo datą.

Oficialioji dalis kultūros namuose.

Tauragnų mėgėjų teatro „Mokas“ spektaklis – A. Tulio „Paskutinis pasimatymas“.

Nuo 14 val. koncertuoja mūsų svečiai.

14.00-15.00 val. Styginių kvartetas „Art Vio“ (Vilnius)
15.20-16.30 val. GOFF-Company (Sankt Peterburgas-Berlynas) – Spektaklis pagal Vladimiro Sorokino romaną (rusų kalba).

17.00-18.10 val. Port Mone (džiazo kolektyvas, Minskas).

18.30-19.30 val. Teatras „Lietaus žmonės“ (Sankt Peterburgas, judesio teatras).

20.00-21.00 val. Voronovo ir Kofmano duetas (Berlynas). Spektaklis pagal Josifo Brodskio eiles (rusų kalba).

Programa dar tikslinama. Sekite skelbimus.

Dėl ekskursijos į Ventspilį

Liepos 21-23 d. organizuojama poilsinė kelionė į Ventspilį. Autobuse 50 vietų. Kadangi užsirašiusių jau dabar žymiai daugiau, prašom apsispręsti, kurie tikrai važiuosite ir atnešti pinigus už kelionę (20 Eurų). Pinigai bus renkami nuo birželio 6 d. iki 23 dienos. Tada gausite ir bilietą, kuriame bus nurodyta Jūsų vieta. Anksčiau pinigų nešti nereikia. Manau, kad bendruomenės nariai ir rėmėjai tikrai tilpsime, o jei liks vietų, priimsime ir visus norinčius.

Bendruomenės nariams ir rėmėjams dalis kelionės išlaidų bus dengiama iš surinktų 2 procentų gyventojų pajamų mokesčio lėšų.

Nakvynė studentų bendrabutyje. Nakvynės kaina – 25 Eur žmogui (dvi naktys). Kambariai dviviečiai (patogumai bendri dviems dviviečiams). Virtuvės ir šaldytuvų nėra.

AKTUALU

(informacija iš tauragnai.eu)

Mobilusis laiškininkas atvyksta

Jau gegužės 30 dieną Utenos rajone darbą pradeda vadinamieji mobilieji laiškininkai. Nuo šiol kaimiškųjų vietovių gyventojai galės patys pasirinkti patogiausią būdą, kaip ir kur pasinaudoti pašto paslaugomis. Ar jau žinote, kaip į namus išsikviesti laiškininką?

Laiškininkai, kaip įprastai, kasdien į namus atvyks atnešti laiškus ir siuntas, laikraščius, pensijas ar socialines išmokas, tačiau bus aprūpinti moderniomis darbo priemonėmis, kurios kasdienes pašto paslaugas leis suteikti greičiau ir patogiau. Didžiausia naujovė – atsirasianti galimybė išsikviesti laiškininką į namus, kad šis suteiktų pageidaujamų pašto paslaugų. Kulniuoti į paštą nebereiks. Tarnybinius automobilius vairuosiantys laiškininkai užsuks net ir pas atokiausiai gyvenančius Utenos rajono kaimų žmones.

Tauragnų seniūnijos mobiliosios laiškininkės Daiva Kviklytė-Čebylienė ir Aušra Merkienė

Kaip bus teikiamos pašto paslaugos?

Nuo šiol į Jūsų namų duris laiškininkas pasibels ne tik tomis dienomis, kai jo krepšyje gulės prenumeruotas laikraštis, adresuotas laiškas ir turima išmokėti socialinė išmoka, bet ir tada, kai prireikus išsiųsti ar atsiimti pašto siuntą gaus Jūsų specialų iškvietimą telefonu. Norėdami išsiųsti laišką arba siuntą, mobilųjį laiškininką į namus išsikviesti galėsite paskambinę bendruoju Lietuvos pašto informacijos numeriu 8 700 55 400 arba parašę laišką elektroniniu paštu info@post.lt.

Jeigu pristatant registruotąjį laišką ar siuntinį Jūsų nebuvo namuose, laiškininkas paliks informacinį lapelį apie nepristatytą siuntą. O Jums jį radus ir paskambinus, laiškininkas į namus atvyks ir antrąsyk.

Naujais darbuotojais pasipildžiusi Skambučių centro komanda, kuri priims Jūsų skambučius, jau laukia pirmųjų užsakymų. Priminsime, kad paskambinus tel. 8 700 55 400 reikia spausti „1“ – „Paslaugos privatiems klientams“, o tada – „2“ – „Mobilusis laiškininkas“. Operatorius užregistruos iškvietimą ir informuos, kada laiškininkas apsilankys Jūsų namuose. Laiškininko atvykimas į namus nieko nekainuos.

Pašto paslaugos ir toliau bus teikiamos stacionariai – paslaugų teikimo vietose. Tai bus dažniausiai prie seniūnijos pastato, kur numatytu laiku antradieniais – šeštadieniais jūsų lauks laiškininkas. Tauragnuose 10.30 val.-10.45 val.

Informaciją apie laiškininko pastovėjimo vietą ir teikiamas paslaugas taip pat rasite ant pašto dėžutės, seniūnijoje iškabintuose plakatuose, internete – www.lietuvospaštas.lt arba paskambinę 8 700 55 400.

Kaimo žmonėms – naujos galimybės

Išsikviesti mobiliuosius laiškininkus Utenos rajone į namus galės Daugailių, Kuktiškių, Leliūnų, Saldutiškio, Sudeikių, Tauragnų, Vaikutėnų, Vyžuonų ir Utenos kilnojamųjų (aptarnauja Kvyklių, Pačkėnų, Biliakiemio, Sirvydžių, Kirdeikių gyvenvietes) paštų aptarnaujami gyventojai. Utenos centriniame pašte, Aukštakalnio mikrorajone veikiančiame pašte bei Užpalių miestelyje esančiame pašte gyventojai bus aptarnaujami įprastai.

Netrukus atokiau gyvenantys, vyresnio amžiaus ar ligoti bei judėjimo negalią turintys žmonės turės vienodas ir visiems prieinamas galimybes pasinaudoti pašto paslaugomis.

SPORTAS

Baigėsi 2017 metų Utenos rajono seniūnijų sporto žaidynės. Susumavus visų vienuolikos sporto šakų rezultatus (žaidynėse dalyvavo 9 Utenos rajono seniūnijos) **IV vieta** atiteko Tauragnų seniūnijai (sporto organizatorė Jūratė Šinkūnienė).

Seniūnų varžybose nugalėjo Sudeikių seniūnas Virginijus Gaižauskas, antras buvo Tauragnų seniūnas **Alvydas Danauskas** ir trečias – Užpalių seniūnas Eugenijus Keraminas.

Dėkojame visiems sportininkams, atstovavusiems Tauragnų seniūnijai.

Gegužės 21 dieną Utenos daugiafunkcio sporto centro salėje vyko atviros Utenos rajono tinklinio 6x6 varžybos, skirtos Utenos DSC taurei laimėti. Varžybose dalyvavo Utenos, Visagino ir Kupiškio tinklininkės.

Pirmosiose rungtynėse susitiko Utena-Visaginas, vyko atkakli kova. Rezultatu 3:2 pergalę iškovojo Utenos tinklininkės, kurios nugalėjo Kupiškį 3:1 ir iškovojo Utenos DSC taurę. Aukso medalius pelnė Inga Valuntė, Irma Maigienė, **Rūta Kovalskytė,** Erika Ščerbakaitė, Ugnė Ručinskaitė, **Ieva Gineitytė, Gabija Mikulėnaitė** (trenerė Otilija Juozelskienė).

(informacija iš interneto)

AKTUALU

(informacija iš interneto)

Svarbūs pasikeitimai deklaruojantiems žemės ūkio naudmenas ir kitus plotus.

Vienas iš pakeitimų – pareiškėjo žemės ūkio veikla galės būti įrodoma, jei einamaisiais metais ne tik pareiškėjo ar jo valdos partnerio bet ir valdoje įregistruoto šeimos nario vardu Lietuvos Respublikos traktorių, savaeigių ir žemės ūkio mašinų ir jų priekabų registre yra nepertraukiamai registruotos ir neišregistruotos žemės ūkio technikos. Laikantiems gyvulius, žemės ūkio veiklos įrodymui bus užskaitoma pareiškėjo, jo valdos partnerio bei valdoje registruoto šeimos nario einamųjų metų sausio 1 d. – birželio 30 d. laikotarpiu laikyti ir Ūkinių gyvūnų registre įregistruoti ūkiniai gyvūnai.

Pareiškėjai, deklaruojantys valstybinėje žemėje, deklaravimo metu nebūtinai privalės pateikti tos žemės naudojimo ar valdymo dokumentus, tačiau pasirašydami turės patvirtinti, kad prisiima atsakomybę pareikalavus iki nustatyto termino pateikti žemės valdymo teisės įrodymo dokumentus.

Prasidėjo kelio ruožo Šeimatis-Daunoriai (3 km) asfaltavimo darbai. Darbus vykdo UAB „Aukštaitijos traktas“.

A✝A *Seniūnijoje*

Gegužės mėn. mirė

ELENA LELEIVIENĖ, 83 m., Tautiškio k.;

ANTANAS ROMUALDAS EIDUKAS, 82 m., Tauragnai.

Užjaučiame artimuosius

Nuotraukos Dainiaus Atkočiūno, Aldonos Tartilienės, Danguolės Trimonienės, Žymanto Trimonio, taip pat iš asmeninių archyvų.

Redagavo ir maketavo Danguolė Trimonienė

Spausdino Utenos spaustuvė